

Сливенци съ голѣма тѣга на душата си виждаха, че се завръщаха много малко отъ ония 5000 души, които на 6 октомврий 1912 год. съ развѣто знаме бѣха минали границата при Константиново. Радостта имъ, че се завръщатъ въ родното си мѣсто, гдето отъ близу година ги очакваха тѣхнитѣ близки, бѣ потисната отъ скръбъта за почиващитѣ въ незнайни гробове тѣхни бойни другари. Дълбоко замислени, съ наведени глави, тѣ обгледаха просторнитѣ бойни полета още единъ пѣтъ и изпращаха последенъ приветъ на останалитѣ на вѣчни времена по тѣзи бойни полета тѣхни скѣпи бойни другари.

На 10 августъ полкътъ стигна въ Червенъ брѣгъ, гдето се събра цѣлата 3-а Балканска дивизия. На 2 августъ почива. На 3 бѣ въ Самоковъ, 4 — Долна баня, а на 5 августъ стигна ст. Костенецъ баня, гдето чака редъ за товарене на желѣзницата. На 10 августъ бѣха натоварени и превозени по желѣзницата само запаснитѣ. На 11 августъ полкътъ се демобилизира въ гр. Сливенъ.

6. РЕОКУПАЦИЯ НА ТРАКИЯ

Измина се близу единъ месецъ въ едно мѣчително за България затишие. Единъ зловещъ призракъ се бѣ надвесилъ надъ многострадалното наше Отечество. Ние нѣмахме вече приятели. Съседитѣ ни бѣха безпощадни. Оставени на произвола на сѣдбата, ние трѣбваше да се справимъ съ онова, което успѣхме да спечелимъ следъ голѣмата и пълна победа надъ Турция. Отъ всичко спечелено съ толкова кръвъ и страдания споредъ мира, сключенъ на 16 септемврий въ Цариградъ, намъ останаха само Гюмюрджинскиятъ, Неврокопскиятъ и Петричкиятъ окрѣзи.

Демобилизацията завари кадѣра на полка въ гр. Ямболъ. Полкътъ влизаше въ състава на южнобългарскитѣ войски, на които бѣ възложено да охраняватъ турско-българската граница до сключване мира съ Турция, а следъ това реокупацията на западна Тракия.

Благодарение на много обстоятелства, турското население въ Гюмюрджинския окрѣгъ бѣше се разбунтувало, бѣ обявило независима Гюмюрджинска република и горитѣ бѣха пълни съ въорѣжени чети, които имаха за целъ да се съпротивяватъ на българскитѣ реокупационни войски.

На 17 септемврий 1913 год. полкътъ получи заповѣдъ да замине за гр. Хасково и оттамъ за Гюмюрджинския окрѣгъ, за да извърши реокупацията. За изпълнение на тази охранителна служба полкътъ се разкѣса на малки бойни части, които вече действуваха както при бойна обстановка.

Тази служба 11-и Сливенски полкъ изпълнява до 12 май 1914 год., на която дата потегли за гр. Сливенъ.